מיצד בני למש תברכך נפשי ויגש לו ויאכל
ויבא לו יין וישת ויאמר אליו יצחק אביו גשה
נא ושקה לי בני ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו
ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו
יהוה ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ
ורב דגן ותירש יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים
הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור
ומברכיך ברוך וריהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב
אך ויצא יצא יעקב מאת יצחק אביו ועשו
אחיו בא מציידו ויעש גם הוא מטעמים ויבא
לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל
מציד בנו בעבור תברכני נפשך ויאמר לו יצחק
אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו ויחרד
יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא
הציד צד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו
גם ברוך יהיה כשמע עשו את דברי אביו ויצעק
צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם
אני אבי ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך
ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את
עקבי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אמרת
אצלת לי ברכה ועתה ויצחק ויאמר לעשו הן גביר
שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן
ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני ויאמר
עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם
אני אבי וישא עשו קולו ויבך ויען יצחק אביו ויאמר

עשו קליה וכבכו ורעש עשו קליה ואתיב יצחק אבוהי ואמר ליה הא מיטובא

ויאמר קריב לי ואיכול מציד דא
דברי בדיל דתברכנך נפשי וקריב
ליה ואכל ואשקיל ליה חמרא ושתי
ואמר ליה יצחק אבוהי קרב כען
ושק לי ברי וקריב ונשיק ליה
ואריח ית ריח לבושוהי וברכיה
ואמר חזו ריחא דברי כריח
חקלא די ברכיה יי וריתן לך מן
מטלא דשמיא ומטובא דארעא
וסגיות עבור וחמר יפלחון עמ
עממין וישתעבדון לך מלכין
הוי רב לאחך ויסגדון לך בני
אמך לטיך יהון ליטין בריכיך
יהון ברוכין והוה כד שיצי
יצחק לברכא ית יעקב והוה
כד מפקנפק יעקב מן קדם יצחק
אבוהי ועשו אחוהי על מציריהון
ועבד אף הוא תבשילין ואעיל
לאבוהי ואמר לאבוהי יקום אבא
ויכול מציד ברה בדיל דתברכ
ית נפשך ואמר ליה יצחק
אבוהי מן את ואמר אנא בר
בכרך עשו תלה יעקב קדמוהי רבא
עד לחדא ואמר מן הוא ריחי ציד
ציד ואעיל לי ואכלת מכולא
עד לא תיעול וברכתיה אף ברוך
יהי פרשמע עשו ית פתגמי אבוי
וינח עיחא רבא ומרירא עד לחדא
ואמר לאבוהי ברכני אף לי אבא
ואמר על אחוך בחכמה וקבל
ברכתך ואמר ואמת חדא שמיך
יעקב וחכמני דנן תרתין זמנין ית
בכורותי נסיב והא כען קבל ברכתי
ואמר הלא שבקת לי ברכא ואתיב
יצחק ואמר לעשו הא שויתיה
מלוך ית כל אחוהי והבית ליה
לעבדין ובעבור חמר סעדתיה
ולך כען מא אעביד ברי ואמר עשו
לאבוהי הברכתא חדא היא לך
אבא ברכני אף לי אבא ואריס

ויריח הלום ריח בגדיו
וישקהו ויברכהו ויאמר
שבבנה עמו גן עדן וריח
שדה אשר ברכו שמעם
ריח טוב וזהו שדה תפוחים
כך דשו רבותינו: כריח שדה
על כי היה ריח שדה זהו
עשוטן ואחר דרך ודרך
הולך כל הפשט מעלה ומעלה:
ויתן לך יתן ויחזור ויתן
כל כל ולפי פשוטו
מוסף לעניין ראשון
ריח בגד אשר שם לך הקב
כריח שדה וגמ' ועוד יתן
לך מעל השמים כן פשוטו
ומדרש הגדה יש הרבה
לכמה פנים ת מהו הוקיב
ראוי לך יתן
לך עם לך לאו אל לא יתן
לך אבל לעשו אז ומשמני
הארץ יהיה מושב בן
ירק בן רשע יתן לו
ומאין לוד שלמה עה
הבית החשיל סדר הפוחן
ישל בעל אומנה מיעדיק
עלין את הדין ועשה לאיש
ככל דרכו אשר תעשה
לבבן אכל עמי ומחוסר
אומנה ואתה תשוב
חטאים ועשית ככל אשר
יקרא אליך הנרי בן
ראוי כן שאין ראוי
תן לן שלא יקראו תנ' תרש
מי אתך ויעקב אז ליהוד
בני אמך לפי שהיו בני מה
אמהות אורי אמן ומבר
ברוך ובעלם הזה
ומכם ברוך ומורי אחוך
העדיקים ישתחון יסורין
ומופן יפורן ומרריהם
ומעבדיהם קרוין ומכרכין
והרשעים ישתחון שלוה
ומופן יסורין לשון מעט
מקלים לברכה לקלה
יצא יצון זה יוצא וזה כן
ויקרב כמשמעו לשון תו
מיה ומדרשן גהינם רוה
מתוחה מתחזקן: אפוא
לשון לעניין ומשום עם טוה
דברים איה פה ויהוון

ומנחה: ט: זרה פיגדול שמי בגוים
אמר יהוה צבאות: ואתם מחללים
אותו באמרכם שלחן יהוה מגאל
הוא ונתיבו נבזה אכלו: ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם אותו אמר
יהוה צבאות והבאתם גזול את
הפסח ואת הזולה והבאתם את
המנחה הארצה אתה מידכם
אמר יהוה: וארור נוכל ונשב
בעדרו זכר ונדר ומזבח משחית
ליהוה כי מלך גדול אני אמר
יהוה צבאות ושמי נורא בגוים:
ועתה אליכם המצוה הזאת
הכהנים: אם לא תשמעו ואם
לא תשיתו על לב לתת כבוד
לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי
בכם את המארה וארותי את
ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם
שמים על לב: הנני גוער לכם
את הזרע וזרתי פרש על
פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם
אליו: וידעתם כי שלחתי

ויפיו הוא העד ריבו: ויאכל מכל מטעמים
טבקטה לטעם טעמיה בן: גם ברוך יהיה שלו
תמורו אילול שרוחה יעקב ליאכן ולא שמל את
הטלות לפיק הטכם ומטן ומדעתן: מרמה
מחמה: הכי שמיה לך מקרן שמן על טסטן
שעקד לעקבני ויעקבני מתגוון מאי ויחר
ומין ויש ומתגוון ומאי טלחזם לו: איכלה
הטבטתה כמין ואיל: הן גזיר בסה זו טניעה
והוא עשה אותה ברכה ראשונה אל לו מה
תעלה לך בברכה אם תקנה נכסים מלו הן שהרי
נבין שאתנו לך ולה אפוא מה אעשה אוי הטה
יום מה לעשות: הברכה אחת ולא הי זו
אשר לעשות לטון תשיק כמו המיחנים השוויה

ויאמר יהוה אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו
את בני ישראל אמור להם: יברכך יהוה וישמרך
יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך
וישם לך שלום: ויהי ביום כלות משה להקים
את המשכן וימשח אותו ויקדש אתו ואת כל כליו
ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם:
ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי
המטות הם העמדים על הפקדים: ויביאו את
קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושנים עשר בקר
עגלה לשנים הנשיאים ושור לאחד ויקריבם
לפני המשכן: ויאמר יהוה אל משה לאמר:
קח מאתם ויהיו לעבד את עבודת אהל מועד
ונתת אתם אל הלוים איש כפי עבודתו:
ויקח משה את העגלת והבקר ויתן אתם
אל הלוים: ארבע עגלת ושמנת הבקר נתן
לבני גרשון כפי עבודתם: ושתי העגלת
וארבעת הבקר נתן לבני מרארי כפי עבודתם
ביד איתמר בן אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן
כי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו:
ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח
ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים
לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה
נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום
יקריבו את חנכת המזבח:
והיה המקריב ביום הראשון
את קרבנו נחשון בן עמינדב
למטה יהודה: וקרבנו
קערת כסף אחת שלשים
ומאתים משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
נחשון בן עמינדב:
ביום השני הקריב נתנאל
בן צוער נשיא יששכר:
הקריב את קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאתים
משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
נתנאל בן צוער:
ביום השלישי נשיא בני
זבולן אליאב בן חלון:
הקריב קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאתים
משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
אליאב בן חלון:
ביום הרביעי נשיא בני
ראובן אלישור בן שדיאור:
הקריב קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאתים
משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
אלישור בן שדיאור:
ביום החמישי נשיא בני
שמעון שלומיאל בן צורישדי:
הקריב קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאתים
משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
שלומיאל בן צורישדי:
ביום הששי נשיא בני
גד אליסף בן דעואל:
הקריב קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאתים
משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
אליסף בן דעואל:
ביום השביעי נשיא בני
אפרים אלישמע בן עמיהוד:
הקריב קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאתים
משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
אלישמע בן עמיהוד:
ביום השמיני נשיא בני
מנשה גמליאל בן פדהצור:
הקריב קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאתים
משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
גמליאל בן פדהצור:
ביום התשיעי נשיא בני
בנימן אבידן בן גדעוני:
הקריב קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאתים
משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
אבידן בן גדעוני:
ביום העשירי נשיא בני
דן אחיעזר בן עמישדי:
הקריב קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאתים
משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
אחיעזר בן עמישדי:
ביום האחד עשר נשיא בני
אשר פגעיאל בן עכרן:
הקריב קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאתים
משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
פגעיאל בן עכרן:
ביום השנים עשר נשיא בני
נפתלי אחירע בן עינן:
הקריב קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאתים
משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר בן בקר אחד
איל אחד כר אחד בן שנתו
לעולה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
אחירע בן עינן:
זאת חנכת המזבח
ביום המשח אתו מאת
נשיאי ישראל כסף
מזרקים שנים עשר
כפות זהב שנים עשר
מלאות הקטרת: עשרה
זהב הכף מלאה קטרת
שנים עשר בקר
כבשים שנים עשר
בני שנה שנים עשר
ומנחתם: ובבקר בבא
אל אהל מועד לדבר
אתו ושמע את הקול
מעל הכפרת אשר על
ארון העדת מבין
שני הכרבים וידבר
אליו: ויהי בהעלתך
את הנרות אל מול
פני המנורה יגיהו
שבעת הנרות: ויעש
כן אהרן אל מול
פני המנורה העלה
נרתיה כאשר צוה
יהוה את משה:
וזאת מעשה המנורה
מקשה זהב עד ירכה
עד פרחה מקשה
היא כמראה אשר
הראה יהוה את משה
כן עשה את המנורה:
ויקח את הלוים
מתוך בני ישראל
וטהרת אתם: וכה
תעשה להם לטהרם
הזה עליהם מי חטאת
והעבירו תער על כל
בשרם וכבסו בגדיהם
והתטהרו: ולקחו
פר בן בקר ומנחתו
סלת בלולה בשמן
ופר בן בקר שני
תקח לחטאת:
והקרבת את הלוים
לפני אהל מועד
והקהלת את כל
עדת בני ישראל:
והקרבת את הלוים
לפני יהוה וסמכו
בני ישראל את
ידיהם על הלוים:
והניף אהרן את
הלוים תנופה
לפני יהוה מאת
בני ישראל והיו
לעבד את עבודת
יהוה: ואחרי כן
יבאו הלוים לעבד
את אהל מועד
וטהרת אתם והנפת
אתם תנופה:
כי נתנים נתנים
הם לי מתוך בני
ישראל תחת
פטר כל רחם
בכור בני ישראל
לקחתי אתם
לי: כי לי כל
בכור בני ישראל
באדם ובבהמה
ביום הכתי כל
בכור בארץ
מצרים הקדשתי
אתם לי:
ואקח את הלוים
תחת כל בכור
בני ישראל:
ואתן את הלוים
נתנים לאהרן
ולבניו מתוך
בני ישראל
לעבד את עבודת
בני ישראל
באהל מועד
ולכפר על בני
ישראל ולא
יהיה בבני
ישראל נגף
בגשת בני
ישראל אל
הקדש:
ויעשו משה
ואהרן וכל
עדת בני
ישראל
ללוים
ככל אשר
צוה יהוה
את משה
ללוים
כן עשו
בני ישראל
אתם:
ויתחטאו
הלוים
וכבסו
בגדיהם
והעביר
אהרן
אותם
תנופה
לפני יהוה
ויכפר
אהרן
עליהם
לטהרם:
ואחרי
כן באו
הלוים
לעבד
את עבודתם
לפני אהל
מועד
לפני
אהרן
ולפני
בניו
כאשר
צוה
יהוה
את משה
ללוים
כן עשו
להם:
וידבר
יהוה
אל משה
לאמר:
זאת
אשר
ללוים
מבן
חמש
ועשרים
שנה
ומעלה
יבא
לצבא
צבא
בעבודת
אהל
מועד:
ומבן
חמשים
שנה
יפרש
מצבא
העבודה
ולא
יעבד
עוד:
ושרתו
את אחיו
אהל
מועד
לשמר
משמרת
ומשמרת
לא
יעבד
כן
תעשה
ללוים
בהקרב
אתם
לפני
יהוה
ולשרת
אתו
ולא
יגעו
בכלי
הקדש
ובמזבח
ומתו
גם
הם
גם
אתם
לא
יבאו
לבלע
את
הקדש
ומתו
ולא
יבאו
לראות
כבלע
את
הקדש
ומתו:
ויאמר
יהוה
אל משה
לאמר:
ואתה
תפקד
את
בני
קהת
מתוך
בני
לוי
לבית
אבתם
לפקדם
מבן
שלשים
שנה
ועד
בן
חמשים
שנה
כל
הבא
לצבא
לעבד
עבודה
באהל
מועד:
ואת
מפקדי
מטות
הלוים
לבית
אבתם
לבני
גרשון
לבני
מרארי
ולבני
קהת
לבני
גרשון
לבית
אבתם
לבני
מרארי
לבית
אבתם
לבני
קהת
לבית
אבתם